

UZASADNIENIE

D. K. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 15 stycznia 2003 roku, **sygn. akt II K 452/02** za przestępstwo z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 20 lutego 2002 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 3 lat,

gdzie następnie postanowieniem z dnia 11 lutego 2005 roku Sąd Rejonowy w Pabianicach zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 05 maja 2005 roku do 05 stycznia 2006 roku;

2. Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 22 listopada 2004 roku, **sygn. akt VIII K 617/04**

a) za przestępstwo z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24 czerwca 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomani popełnione w dniu 27 maja 2004 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności

b) za przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 26 maja 2004 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

gdzie orzeczono łączną karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat,

i następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 07 grudnia 2005 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 17 grudnia 2004 roku, **sygn. akt VI K 481/04:**

a) za przestępstwo:

- z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 14 marca 2004 roku,

- z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk, popełnione z 11 na 12 maja 2004 roku,

po przyjęciu, że w/w przestępstwa pozostają w ciągu określonym w art. 91 § 1 kk, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

b) za przestępstwo z art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk i art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 22 marca 2004 roku na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

gdzie orzeczono łączną karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz grzywnę na podstawie art. 33 § 2 kk w wymiarze 40 stawek dziennych po 10 złotych stawka,

gdzie następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 16 listopada 2005 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 16 sierpnia 2005 roku, **sygn. akt IV K 286/05** za przestępstwo z art. 276 kk popełnione w dniu 27 maja 2004 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności;

5. Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 19 sierpnia 2008 roku, **sygn. akt II K 262/05** za czyn z art. 48 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 24 kwietnia 1997 roku popełniony w dniu 6 stycznia 2005 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 11 kwietnia 2008 roku, **sygn. akt II K 32/08** połączono kary orzeczone wyrokiem w sprawie VIII K 617/04, wyrokiem w sprawie VI K 481/04 i wyrokiem w sprawie IV K 286/05 wymierzając skazanemu łączną karę 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 19 listopada 2006 roku do 19 marca 2010 roku;

6. Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 21 lutego 2008 roku, **sygn. akt II K 411/06**:

a) za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w październiku 2004 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności

b) za czyn z art. 279 § 1 kk popełniony w maju 2005 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności

c) za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w okresie maj-czerwiec 2004 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, gdzie orzeczono łączną karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 18 grudnia 2009 roku, **sygn. akt II K 148/09** połączono karę łączną orzeczoną wyrokiem w sprawie II K 262/05 i w sprawie II K 411/06 wymierzając skazanemu łączną karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 19 marca 2010 roku do 19 listopada 2010 roku;

7. Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 05 września 2013 roku, **sygn. akt V K 924/13** za czyn popełniony w dniu 16 kwietnia 2013 roku z art. 222 § 1 kk i art. 224 § 2 kk i art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat tytułem próby, na podstawie art. 71 § 1 kk karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 20 złotych,

8. Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 27 listopada 2013 roku, **sygn. akt IV K 672/13** za czyn z art. 157 § 2 kk popełniony w dniu 14 kwietnia 2013 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

9. Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 14 listopada 2013 roku, **sygn. akt III K 50/13**

a) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 12 września 2012 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

b) za czyn z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony we wrześniu 2012 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

gdzie orzeczono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności;

10. Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 15 października 2013 roku, **sygn. akt III K 277/13**

a) za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 29 grudnia 2012 roku na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności

b) za czyn z art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 23 stycznia 2013 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności

c) za czyn z art. 278 § 1 i 5 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 23 stycznia 2013 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

gdzie orzeczono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

11. Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z dnia 11 września 2014 roku, **sygn. akt IV K 31/14**

a) za czyn z art. 278 § 1 i 5 kk i art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 31 lipca 2013 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

b) za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 12/13 lutego 2013 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności,

gdzie orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

12. Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 29 grudnia 2014 roku, **sygn. akt IV K 816/14** za czyn z art. 281 kk w zw. z art. 283 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 29 listopada 2013 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 16 lutego 2015 do 12 października 2015 roku

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 03 czerwca 2015 roku, **sygn. akt IV K 233/15**:

- rozwiązano kary łączne pozbawienia wolności orzeczone w sprawach III K 50/13, III K 227/13 oraz IV K 31/14

- połączono karę orzeczoną wyrokiem w sprawie V K 924/13, wyrokiem w sprawie IV K 672/13, wyrokiem w sprawie III K 50/13, wyrokiem w sprawie III K 277/13, wyrokiem w sprawie IV K 31/14 wymierzając skazanemu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności;

13. Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 15 lipca 2016 roku, **sygn. akt IV K 737/15** za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 15 listopada 2013 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 14 grudnia 2017 roku, **sygn. akt IV K 310/17** połączono karę łączną orzeczoną wyrokiem łącznym w sprawie IV K 233/15 i karę orzeczoną wyrokiem w sprawie IV K 797/15 wymierzając skazanemu łączną karę 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

14. Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 04 kwietnia 2018 roku, **sygn. akt II K 1/18** za czyn z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 234 kk i art. 235 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 9 maja 2014 roku do 10 maja 2014 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywa od dnia 26 kwietnia 2018 roku

Dowód:

- informacja o pobytach i orzeczeniach (k. 2-5)

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego (k. 10-12v)

- odpisu wyroków łącznych Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi (k. 21-21v, k. 54-55)

- odpisy wyroków Sądu Rejonowego dla Łodzi - Widzewa w Łodzi (k. 41-41v, k. 43 k. 45-46, k. 49, k. 51, k. 58, k. 61)

- odpisy wyroków Sądu Okręgowego w Łodzi (k. 47, k. 52)

- odpisy wyroków Sądu Rejonowego w Pabianicach (k. 25-27, k. 36-37)

- odpisy wyroków łącznych Sądu Rejonowe w Pabianicach (k. 30-30v, k. 33-33v, k. 39)

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie (k. 72-72v)

D. K. obecnie odbywa karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 04 kwietnia 2018 roku, sygn. akt II K 1/18. Następnie odbywać będzie łączną karę 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności

orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 14 grudnia 2017 roku, sygn. akt IV K 310/17.

Z opinii Zastępcy Dyrektora Zakładu Karnego nr 2 w S. wynika, że D. K. przebywał w kilku jednostkach penitencjarnych. W dniu 19 marca 2015 roku skazany był sprawcą pobicia innego osadzanego. W dniu 19 czerwca 2015 roku w korespondencji kierowanej do skazanego znaleziono masę plastyczną, która poddano badaniu. Wykazało ono wynik pozytywny w kierunku (...). W czasie pobytu w Zakładzie Karnym W. D. K. został 9 razy ukarany dyscyplinarnie, m.in. za wulgarne słownictwo wobec funkcjonariuszy, nielegalne kontaktowanie się, pobicie osadzonego, zorganizowanie przemytu substancji niedozwolonych na teren jednostki. W dniu 25 sierpnia 2015 roku D. K. został przetransportowany do Aresztu Śledczego we W., gdzie został trzykrotnie nagradzany: za udział w II Ogólnopolskim Dyktandzie (...) oraz ogólne zdyscyplinowanie. Skazany raz został ukarany dyscyplinarnie za odmowę przejścia do wyznaczonej celi. Od dnia 28 grudnia 2016 roku skazany przebywał w Zakładzie Karnym w B., gdzie nie był karany dyscyplinarnie, został natomiast 2 nagrodzony regulaminowo.

Od momentu przetransportowania do Zakładu nr (...) w S. skazany został 4 razy nagrodzony regulaminowo i 4 razy ukarany dyscyplinarnie, m.in. za wulgarne zachowanie wobec funkcjonariuszy Służby Więziennej, nieprzygotowanie się do apelu porannego, zażycie tabletek niewiadomego pochodzenia, kradzież portfela funkcjonariuszowi w miejscu pracy. Był dwukrotnie zatrudniony jako pracownik w kuchni w okresach od 28 sierpnia 2017 roku do 23 października 2017 roku oraz 24 kwietnia 2018 roku do 22 czerwca 2018 roku. W pierwszym przypadku został wycofany za kradzież tabletek niewiadomego pochodzenia, a w drugim za kradzież portfela szefowi kuchni. D. K. karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania. Skazany ukończył program profilaktyki uzależnień (...). Jest uczestnikiem spotkań grupy AA. Aktualnie D. K. jest uczestnikiem kursu przyuczającego do zawodu brukarza. W oddziale mieszkalnym funkcjonuje właściwie, stara się przestrzegać dyscypliny i porządku. Nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego.

Dowód:

- opinia o skazanym (k. 83-84v)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na wstępie należało ustalić, jaki porządek prawny powinien być uwzględniany przy ocenie warunków do wydania wobec skazanego D. K. wyroku łącznego.

Wyroki w sprawach: sygn. akt II K 452/02, sygn. akt II K 32/08 (VIII 617/04, VI 481/04, IV 286/05), sygn. akt II K 148/09 (II K 262/05, II K 411/06) i sygn. akt IV K 816/14 wydane zostały pod rządami kodeksu karnego obowiązującego do dnia 30 czerwca 2015 roku. Natomiast wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi w sprawie o sygn. akt IV K 310/17 (IV K 233/15(V K 924/13, IV K 672/13, III K 50/13, III K 277/13, IV K 31/14), 797/15) oraz Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie w sprawie o sygn. akt II K 1/18 zostały wydane po wejściu w życie z dniem 01 lipca 2015 roku ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks Karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku, poz. 396).

Wszystkie czyny objęte wyrokami opisanymi w punktach od 1-14 zostały popełnione przed nowelizacją kodeksu karnego obowiązującą od dnia 01 lipca 2015 roku.

Zaistnienie takiej sytuacji, obligowało Sąd do analizy przepisów intertemporalnych. Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw stanowi, przepisy znowelizowanego rozdziału IX kodeksu karnego nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy (tj. 1 lipca 2015 roku) chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie tej ustawy. Z powyższego wynika, że w sytuacji, gdy wszystkie przestępstwa zostały popełnione przed 1 lipca 2015 roku oraz przed tą datą orzeczono prawomocnie kary za te przestępstwa, wyłączone jest stosowanie Kodeksu karnego w nowym brzmieniu. W wypadkach zaś popełnienia czynu w poprzednim stanie

prawnym, a skazania po nowelizacji, do orzekania kary łącznej znajdzie zastosowanie reguła art. 4 § 1 kk. Oznacza to, że Sąd ustalając, że doszło do zbiegu przestępstw, będzie musiał ocenić, którą ustawę zastosować w zakresie ewentualnego orzeczenia kary łącznej, kierując się kryterium ustawy względniejszej (por. Nowelizacja prawa karnego 2015. Komentarz pod red. W. Wróbla, Krakowski Instytut Prawa Karnego Fundacja 2015, s. 912 - 915).

Wobec powyższego, Sąd dokonywał oceny z punktu widzenia sytuacji prawnej D. K. i uregulowań dotyczących kary łącznej w brzmieniu do 30 czerwca 2015 roku i w brzmieniu od 1 lipca 2015 roku.

Stwierdzenia wymaga, że – w oparciu o przepisy obowiązujące przed 01 lipca 2015 roku – Sąd wydaje wyrok łączny, jeżeli zachodzą warunki pozwalające na orzeczenie kary łącznej określone w art. 85 kk, a dodatkowo osoba została skazana co najmniej dwoma prawomocnymi wyrokami (art. 569 § 1 kpk).

Oznacza to, że warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy dwoma lub więcej, prawomocnymi wyrokami, wymierzono wobec tej samej osoby kary tego samego rodzaju lub inne kary, jednak muszą to być kary podlegające łączeniu, za dwa lub więcej przestępstw popełnionych zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Zawarty w art. 85 kk zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który został wydany przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (uchwała Sądu Najwyższego z 25 lutego 2005r., I KZP 36/04, publ. w OSNKW nr 2, poz. 13 z 2005 roku). Nie ma natomiast znaczenia czy kary wymierzone takimi wyrokami zostały już wykonane, a w razie ich wykonania okres ten podlega zaliczeniu na poczet orzeczonej kary łącznej.

Po pierwsze wskazać należy, że kary orzeczone wyrokami opisanymi wyżej w punktach od 1 do 4 zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 11 kwietnia 2008 roku, sygn. akt II K 32/08, a wyroki opisane w punktach 5 i 6 wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 18 grudnia 2009 roku, sygn. akt II K 148/09 - tak więc co do kar orzeczonych tymi wyrokami zachodziła tzw. powaga rzeczy osądzonej i dlatego postępowanie należałoby umorzyć, stosując przepisy rządzące karą łączną przed 1 lipca 2015 roku.

Analizując prawomocne skazania w sprawach wymienionych w punktach od 7 do 14, sąd uznał, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do wydania wyroku łącznego i orzeczenia kary łącznej na podstawie przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015 roku. Należy bowiem wskazać, iż wyroki opisane w punktach od 7 do 12 zostały pierwotnie objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 03 czerwca 2015 roku w sprawie IV K 233/15 a następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 14 grudnia 2017 roku, sygn. akt IV K 310/17 obejmującym również wyrok opisany w punkcie 13.

Dokonując natomiast analizy pod kątem przepisów obowiązujących od dnia 01 lipca 2015 roku, stwierdzenia wymaga, że zgodnie z art. 85 § 2 kk wprowadzonym do ustawy Kodeks karny ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, podstawą orzeczenia kary łącznej są nie tylko wymierzone, ale podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 kk, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, za które wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. Oznacza to, że łączeniu, w myśl znowelizowanych przepisów, nie podlegają kary, które już zostały wykonane.

W myśl natomiast art. 86 § 4 kk zasady wymiaru kary łącznej określone w § 1-3 powołanego artykułu stosuje się odpowiednio, jeżeli jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna.

Wobec tego analizie Sądu pod kątem ich połączenia według znowelizowanych przepisów mogłyby podlegać wyłącznie kary orzeczone wobec D. K. w:

- wyroku łącznym Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 14 grudnia 2017 roku, sygn. akt IV K 310/17;
- wyroku Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 04 kwietnia 2018 roku, sygn. akt II K 1/18.

W niniejszej sprawie nie wystąpiły okoliczności wyłączające wydanie wyroku łącznego w rozumieniu art. 85 § 3 kk, ponieważ żaden ze wskazanych wyroków zapadłych w stosunku do skazanego nie został orzeczony za przestępstwo

popelnione po rozpoczęciu a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu.

Łączeniu podlegają zatem kara:

- 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- 2 lat pozbawienia wolności.

Odnosząc się z kolei do wymiaru kary łącznej, według art. 86 § 1 i § 4 kk obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 roku, Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając w przypadku kary pozbawienia wolności - 20 lat. W tej sytuacji, stwierdzić należy, że kara łączna możliwa do wymierzenia wobec D. K. mieści się w granicach od 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (najsurowsza z wymierzonych kar) do 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (suma orzeczonych kar).

Nadto na uwagę zasługuje, że na poczet wymierzonej w oparciu o te zasady kary łącznej zaliczeniu podlega okres dotychczas wykonanej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 1/18.

W ramach zatem wskazanych granic kar możliwych do wymierzenia jako kara łączna Sąd powinien dokonać oceny w jakim rozmiarze kara łączna winna być orzeczona wobec D. K..

I tak zgodnie z dyrektywami wymiaru kary łącznej określonymi w przepisie art. 85a kk obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku, orzekając karę łączną, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zgodnie z poglądem prezentowanym w doktrynie, a akceptowanym przez niniejszy Sąd, na gruncie tych przepisów zachowują znaczenie i funkcje zasady oraz dyrektywy wypracowane w doktrynie i orzecznictwie wymiaru kary łącznej, do czasu tej nowelizacji (por. Nowelizacja prawa karnego 2015. Komentarz pod red. W. Wróbla, Krakowski Instytut Prawa Karnego Fundacja 2015, k. 649.)

Dokonując ustalenia kary łącznej, która winna być orzeczona, godzi się podkreślić, że kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej sprawcy w okresie czasu objętym wyrokiem łącznym, przy czym, Sąd wydając wyrok łączny, nie rozstrzyga ponownie o stopniu społecznej szkodliwości i winie skazanego w zakresie poszczególnych przestępstw, a jedynie rozważa przedmiotowo - podmiotowy związek zachodzący między przestępstwami, w zakresie których kary podlegają łączeniu oraz kładzie nacisk na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma odnieść w stosunku do skazanego nowo wymierzona kara.

Trzeba podkreślić, że orzeczenie kary łącznej nie jest sposobem na premię dla sprawcy większej ilości przestępstw, nie ma służyć ograniczeniu odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów, jakich się dopuścił. Popełnienie więcej jak jednego przestępstwa powinno skłaniać do odstępstwa od absorpcji kar niż za nią przemawiać, albowiem stanowi negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną.

Wymierzenie bowiem kary przy zastosowaniu całkowitej absorpcji prowadziłyby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłyby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. W ocenie Sądu zastosowanie zasady pełnej absorpcji jest uzasadnione wtedy, gdy przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych, jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy.

Przyjmuje się, że priorytetową zasadą kary łącznej powinna być zasada asperacji (tj. częściowej absorpcji), natomiast kara łączna, orzeczona na zasadzie absorpcji lub kumulacji - wyjątkiem. Zaznaczenia wymaga, że automatyczne stosowanie zasady kumulacji - byłoby wyrazem formy odpłaty, zaś zasady absorpcji - wyrazem formy nagrody (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 15 maja 2008 roku, w sprawie II AKa 98/08, KZS 2009/12/47).

Odnosząc to do granic kary łącznej, zważywszy na okoliczności niniejszej sprawy, Sąd uznał, że zasadna jest ocena, iż kara łączna winna być wymierzona D. K. z zastosowaniem zasady asperacji.

Przystępując do wymiaru kary łącznej wobec skazanego w ramach wskazanych granic, Sąd miał też na uwadze, że wymierzając karę łączną uwzględnić należy głównie związek podmiotowo - przedmiotowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami. Im bardziej jest on ścisły, tym bardziej powinno się stosować zasadę absorpcji poszczególnych kar. Przez związek ten należy rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację, czas i miejsce popełnienia każdego z nich.

Analiza związku podmiotowo-przedmiotowego w niniejszej sprawie nie pozwala na przyjęcie, że był to związek ścisły i nieprzerwany. Zważyć należy, że pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez D. K. nie zachodził bliski związek czasowy, albowiem czyny objęte w/w wyrokami zostały popełnione w przeciągu ponad roku. Bliski związek miejscowy zachodził pomiędzy czynami objętymi sześcioma z siedmiu wyroków. Czyny skierowane były też przeciwko różnym dobrom – działalności instytucji państwowych (V K 924/13), życiu i zdrowiu (IV K 672/13), wiarygodności dokumentów (III K 50/13, III K 277/13, IV K 31/04 i II K 1/18), mieniu (III K 50/13, III K 277/13, IV K 31/14 i IV K 797/15) i wymiarowi sprawiedliwości (II K 1/18).

Dodatkowo za zastosowaniem zasady asperacji przemawiała potrzeba uwzględnienia prewencyjnego oddziaływania kary, tak w znaczeniu prewencji indywidualnej, jak i ogólnej. Skazany jest osobą, która na przestrzeni wielu lat, nie wyciągnęła żadnych konstruktywnych wniosków ze swoich sprzecznych z prawem działań, a oceny tej nie zmieniają w żadnym razie jego werbalne zapewnienia o krytycznym stosunku do popełnionych przestępstw. Należy podkreślić, iż do tej pory skazany był już karany czternastokrotnie. Przy orzekaniu kary łącznej wobec D. K. należało także uwzględnić opinię dotyczącą skazanego z miejsca odbywania kary pozbawienia wolności. Wynikające z opinii okoliczności wskazują, iż skazany nie w pełni prawidłowo funkcjonuje w izolacji penitencjarnej. Skazany co prawda ukończył terapię odwykową, uczestniczy w spotkaniach grupy AA, podnosi swoje kwalifikacje zawodowe, co z całą pewnością zwiększa jego szanse na poprawne funkcjonowanie w społeczeństwie po opuszczeniu zakładu karnego, jednakże nie ustrzegł się kar dyscyplinarnych.

Uwzględniając rodzaj i zakres popełnionych przez skazanego przestępstw, orzeczenie kary łącznej nie może stanowić dla skazanego swoistej premii, niwecząc cele jakie przyświecały sądom wymierzającym poszczególne kary jednostkowe. Wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie, że przepisy art. 85 kk i art. 86 kk określają w sposób ogólny zasady orzekania kary łącznej, lecz nie zawierają nakazu kierowania się wyłącznie dyrektywą pełnej absorpcji w odniesieniu do każdego skazanego. Racjonalizacja kary orzekanej w wyroku łącznym nie musi być rozumiana wyłącznie jako łagodzenie karania i mieć charakteru jednokierunkowego (por. wyrok SN z 21.08.2007r. sygn. II KK 96/07, OSNKW 2008, z. 1, poz. 6; podobnie postanowienie SN z 23.01.2007r. sygn. IV KK 459/06, Prokuratura i Prawo 2007/5/1).

W ocenie Sądu zastosowaniu zasady absorpcji sprzeciwiał się brak bliskiego związku przedmiotowo-podmiotowego popełnionych przestępstw, zwłaszcza jednorodności naruszonych dóbr i rozpiętość czasowa czynów. Nadto zachowanie skazanego w zakładzie karnym, choć jest okolicznością uwzględnianą przy wymiarze kary w wyroku łącznym, nie może jednocześnie być traktowane jako jedyny czynnik jej wymiaru. Skazany, który podporządkowuje się rygorom penitencjarnym i prezentuje postawy zgodne z regulaminem, realizuje swoje obowiązki i trudno uznawać to za nadzwyczajną zasługę, wystarczającą do zredukowania kary łącznej do najwyższej z wymierzonych kar. Analiza całokształtu wskazanych okoliczności, doprowadziła zatem Sąd do przekonania, że przy zastosowaniu wobec D. K. zasady asperacji powinna być wymierzona kara łączna 7 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 86 § 1 i 4 kk w zw. z art. 91 § 2 kk i art. 91 § 3 kk połączył jednostkową karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem w sprawie II K 1/18 z łączną karą pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym w sprawie IV K 310/17 i orzekł wobec D. K. karę łączną 7 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 576 § 1 kpk Sąd pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nie objęte wyrokiem łącznym, pozostawił do odrębnego wykonania.

Na podstawie art. 572 kpk Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie.

W myśl § 17 ust. 5 w zw. z § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714 z dnia 2016.10.18), Sąd zasądził od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie na rzecz adw. M. M. kwotę 147,60 zł wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu, w tym podatek VAT w stawce 23 % od tego wynagrodzenia.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił skazanego od zapłaty wydatków, którymi obciążył Skarb Państwa.